

at have ført en frihandelsvenlig Politik, der afgjort har været til Landets Gavn, til at føre en højprotektionistisk Politik.

Axel Dam: Hvis det drejede sig om et virkeligt Opgør mellem den protektionistiske Doktrin og det naturlige Frihandelsprincip, vilde vi fra vor Side med Glæde tage kraftig Del i en saadan principiel Kamp, men det er jo ikke Meningen i Dag. Selv det ærede Medlem Hr. Fraenkel er jo Frihandelsmand, det er kun, naar Principperne skal staa deres Prøve i Praksis, man svigter — denne Behæjdelse skal dog ikke ramme det ærede Medlem Hr. Fraenkel, ej heller det Parti, han tilhører, da de aabenlyst beklender, at de tilhører den Klasse af Frihandelsmænd, som er Protektionister.

Nu kan man jo nok gaa for vidt i Principrytteri, men sandelig ogsaa gaa videre, end sundt er, i Principbrud og Overløberi, og det synes mig, at Socialdemokratiet eller i hvert Fald dets Førere i Rigsdagen har gjort det. Jeg sigter hermed ikke saa meget til, at Socialdemokratiet hidtil har hævdet Frihandelsprincippet, men endnu mere til deres mere almene Principper om Frihed og Lighed. Hvis Frihed ikke bl. a. skal betyde Frihandel, og hvis Lighed ikke skal betyde Ligestillethed overfor Loven, altsaa Afskaffelse af alle Monopoler, saa ved jeg ikke, hvad det skal betyde. At Socialdemokratiet vil lave økonomiske Monopoler for visse Arbejdsgræne paa andre Arbejders og Forbrugerbefolkningens Bekostning, det forekommer mig at være et saa stærkt Principbrud, at jeg ikke længere kan give Socialdemokratiet den Anerkendelse, jeg hidtil altid har ydet det, nemlig at det ligesom vi fører en principiel Politik, om end stik modsat vor.

Nu forstaar jeg nok, at det i Dag ikke drejer sig om Principper, men om politiske Manøvrer, der skal forsøge at nærme de to protektionistiske Partier til hinanden, og jeg maa give Regeringspartiet min varmeste Anerkendelse for, at det hverken ved Trusler eller Lokketoner lader sig friste ind paa Toldvejen. Nu er det imidlertid let nok at kritisere det foreliggende Forslag med dets mange kunstige Kontrolbestemmelser og dets vidunderlige Doktrin om en Prisnedsættelsestold, men det er gjort saa godt fra andre Sider, blandt andet af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at jeg ikke skal trætte det høje Ting med en Gentagelse af Kritikken. Desuden er Kritik kun noget negativt, og man kan med Rette fordre, at de, der afviser de stillede Forslag om Krisehjælp, har noget bedre at sætte i Stedet.

Efter vor Mening er Arbejdsløsheden kunstigt frembragt derved, at man gennem en fejlagtig og uretfærdig Jordpolitik har jaget Landbougdommen ind til Byerne. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard pegede paa dette Misforhold og nævnte Udstyknings af Jord og Afskaffelse af meningsløse Byggeskatter; men det er ikke nok. Og den saakaldte Georgeisme, som man gerne vil identificere Retsforbundet med — hvilket ikke passer — vil virke for langsomt til at kunne afhjælpe den nuværende Krise. Fuld Grundskyld og Afskaffelse af alle de snærende Skatter vil kunne gøre det efter vor sikre Overbevisning, men det maa ske paa en forsvarlig Maade. Vi vil ikke gaa med til at betragte Grundejerne som Forbrydere, hvis Formue man uden videre kan konfiskere. Vi vil stille samtlige Formuer paa lige Fod og gennem en Konvertering af Formueskatten og af Skatten paa Renteindtægt skaffe det danske Folk Førsteprioritet i al Danmarks Jord, saadan at Adgangen til Hjem og Arbejde fremdeles staaar aaben paa lige Vilkaar for alle, der vil arbejde med Jorden. Saa bliver der ogsaa Arbejde i Byerne for dem, der skal forsyne disse mange Landbohjem med Industriprodukter.

Naar de andre Partier har forsøgt at løse denne Kryds- og Tværsopgave at afskaffe Arbejdsløsheden ved Understøttelsestold eller anden Form for Almisse, vil der maaske komme en Tid, da man vil være mere lydhør overfor vore Ideer.

Tange: Det ærede Medlem Hr. Stauning fremdrøg under Forhandlingerne i Eftermiddags mit Navn i Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal. Det er ikke første Gang, det ærede Medlem har draget mit Navn ind, naar der har været Tale om det Spørgsmaal, vi her behandler. Nu burde jeg maaske være beskeden og taknemmelig, fordi Føreren for det store socialdemokratiske Parti finder sig foranlediget til at nævne netop mit Navn, men da jeg ikke ved, hvad Grunden er til, at han gør det, er jeg alligevel betænkelig ved Gang efter Gang at være Vidne til dette og har ment, at det var vist rigtigt for en Gangs Skyld at tage Ordet. Jeg haaber, ærede Medlemmer vil forstaa, at naar man Gang paa Gang bliver nævnt, kan det være nødvendigt at klare for sig.

Jeg ved, som sagt, ikke, af hvilken Grund det ærede Medlem nævnte mit Navn. Hvis han har ment, at der var en Uoverensstemmelse mellem mig og mit Parti i det foreliggende Spørgsmaal eller mellem